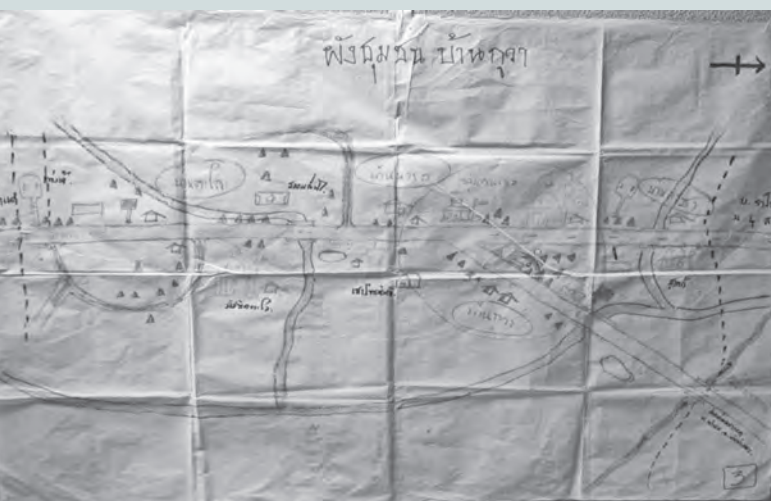

ควา

“ใครที่ไม่กล้าคุยก็กล้าพูด ไม่เคยทำ
กิจกรรมก็ได้ทำ เราไม่ใช่ผู้นำที่เสียงพวกเรามี
พลัง แค่เขากระซิบก็ได้ยินทั่ว ไม่เหมือนเรา
ตะโกนยังไม่ได้ยินเสียง แต่ตอนนี้เสียงของเรา
ได้รับฟังมากขึ้น”

โครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.)

เปิดไฟร้านค้า เปิดพื้นที่ ชุมชนบ้านกุว

ป้ายไวนิลขนาดใหญ่มองเห็นชัดจากถนน ผ่านกลางหมู่บ้าน เขียนว่า “ร้านค้าเกษตรชุมชน บ้านกุว” บอกให้รู้ว่าที่นี่คือร้านค้าของชุมชน ซึ่งดำเนินการ บริหารจัดการโดยชุมชน และคืนกำไรสู่ชุมชน สถานที่ตั้งได้รับการเอื้อเฟื้อจาก หะมะกอเซ็ง มะเตะ ประธานโครงการซึ่งอนุญาตให้ใช้ที่ดินด้านหน้าบ้านตรงกับที่ติดถนน เป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปีเป็นที่ตั้งร้านค้า และกำลังกลายเป็น “ทำเลทอง” เพราะใกล้กันมีร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านน้ำชา และแคร่ไม้ไผ่ที่มีกลุ่มคนเล่นหมากรุก นั่งกันจนเต็ม แล้วยังมีโทรทัศน์ที่เปิดให้ชมฟรีตลอด 24 ชั่วโมง เรียกคนมาชุมนุมกันคึกคักไม่เว้นแต่ละวัน เขาบอกว่า

“คิดแบบจิตอาสา ให้ใช้พื้นที่ก่อน ดกลงกันไว้สิบปี เพราะในหมู่บ้านไม่มีที่ว่างให้ก่อสร้างทำร้านค้าได้ แล้วตรงที่เป็นร้านค้าอยู่ในทำเลที่ดีด้วย คนผ่านไปมาเยอะ”

บ้านกุวตั้งอยู่ที่หมู่ 1 ตำบลห้วยกระทิง อำเภอกงปิง จังหวัดยะลา พื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขา คนส่วนใหญ่ทำสวนยาง กริตยาง ทำสวนผลไม้ ได้แก่ทุเรียน เงาะและมังคุด ถ้าไม่ทำสวนจะออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้าน จากการสำรวจปัญหาและความต้องการของคนในชุมชนมีความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพ คือ ความต้องการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร

เล็งประโยชน์ร่วม

นอกจากนี้ยังมีความต้องการอื่นๆ ได้แก่ การป้องกันและแก้ปัญหาสาเหตุดังกล่าวในชุมชน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเด็กชั้น ประถม การแปรรูปผลผลิต การจัดพื้นที่สำหรับ เลี้ยงสัตว์ และการทำประปาในหมู่บ้าน ซึ่งไม่อาจ แก้ไขและตอบสนองต่อความต้องการได้ทั้งหมด ทางออกของเรื่องจึงหันหน้าคุยกันว่า เรื่องใดทำ แล้วเป็นไปได้มากที่สุด มีโอกาสสำเร็จได้ เป็น ประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่ใช้งบ ประมาณค่อนข้างสูง น่าจะเป็นความรับผิดชอบ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น หรือหน่วยงานรัฐเข้า มาดำเนินการ ผู้ประสานงานพื้นที่เล่าว่า

“ประเด็นที่ออกมาประมาณ 5 ประเด็น หลักๆ เรื่องหลักเป็นน้ำประปา ร้านค้าชุมชนเป็น ประเด็นที่สอง เพราะหมู่บ้านประสบปัญหา ขาดแคลนน้ำ แต่เป็นบางพื้นที่ น้ำไม่ทั่วถึง ที่ไหน สูง ก็จะไม่มีการใช้ แต่งบประมาณโครงการไม่พอ และสร้างประปาแล้ว ใช้ประโยชน์กันไม่ได้ไม่ทั่วถึง ตอนนี้นำประปานั้นทางกำนันผู้ใหญ่รับไปแล้ว เป็น งบของเอสเอ็มแอล ส่วนงานที่กลุ่มผู้หญิงเสนอ จะทำขนม เพาะเห็ด แต่มีสมาชิกสนับสนุนไม่ มาก ดูจากประโยชน์แล้วไม่เกิดผลกับส่วนรวม เลยไม่ได้สนับสนุน”

บรรยากาศของการประชุมจะเห็นถึงการ ช่วยกันชี้วัดโอกาสและความเป็นไปได้ โดยเฉพาะ จะทำในสิ่งที่เป็น “ประโยชน์ส่วนรวม” เมื่อเห็น จากข้อมูลชุมชนว่า คนส่วนใหญ่ทำเกษตร และ ทำสวนยางสวนผลไม้ ต้องเจอปัญหาราคาผลผลิต ตกต่ำ ลงทุนมากขายได้กำไรน้อยลง แต่ราคาใน ตลาดเป็นสิ่งที่ชาวบ้านกำหนดเองไม่ได้ แนวทาง ที่จะทำให้ได้คือการลดต้นทุนในการผลิต วิธีการหนึ่ง ที่น่าจะได้ผลคือรวมกลุ่มกันซื้อของ จะได้ราคาถูก ลงแทนการต่างคนต่างซื้อ เสียงในกลุ่มสนทนา บอกว่า

สรุปประเด็นที่เกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นการพัฒนาและปรับปรุง

ลำดับ	ประเด็น	ความสำคัญ	ผู้ได้รับประโยชน์/ผู้รับผิดชอบ	ความเห็น	รวม
1	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำประปาหมู่บ้าน	น้ำสะอาด	ชาวบ้าน	ควรทำ	17
2	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำถนน	ถนน	ชาวบ้าน	ควรทำ	11
3	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำโรงเรียน	โรงเรียน	เด็ก	ควรทำ	4
4	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำศูนย์สุขภาพ	สุขภาพ	ชาวบ้าน	ควรทำ	20
5	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำศูนย์การเรียนรู้	การเรียนรู้	ชาวบ้าน	ควรทำ	0
6	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำศูนย์สุขภาพ	สุขภาพ	ชาวบ้าน	ควรทำ	0
7	การขอเงินช่วยเหลือจาก อบต. เพื่อทำศูนย์การเรียนรู้	การเรียนรู้	ชาวบ้าน	ควรทำ	9

“ช่วงที่ทำเวทีวิเคราะห์มีประเด็นหนึ่งเรื่องลดต้นทุนผลผลิตทางการเกษตร ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสวนยาง สวนลองกอง สวนทุเรียน มีกันเกือบทุกคนแล้ว แต่ว่าจะมากหรือน้อย แต่ไม่มีสิ่งที่ตอบโจทย์ความต้องการเขา เลยมาคิดกันว่าจะทำอย่างไรที่จะลดต้นทุน แล้วบ้านกูวาท่างไกลตัวเมือง บางคนอยากได้เครื่องมือเกษตรอย่างจอบ มีดพรวน ปุ๋ย ก็ไม่มีขายในชุมชน ต้องออกไปหาในตัวเมือง ก็เลยคิดสร้างร้านค้าชุมชน”

กิจกรรมของโครงการร้านค้าเกษตรกรชุมชนบ้านกูวา เริ่มตั้งแต่การก่อสร้างอาคาร กำหนดจ้างช่างคุมงานก่อสร้าง 1 คน และใช้แรงงานสมทบจากคนในหมู่บ้านที่อาสาช่วยวันละประมาณ 10 คน ซึ่งอาสาสมัครจะไม่มีค่าตอบแทนให้ มีเพียงการเลี้ยงอาหารตอบแทนเท่านั้น นอกจากแรงงานแล้ว ยังช่วยกันบริจาคสมทบงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติม กระทั่งการก่อสร้างแล้วเสร็จ

ต่อมาเป็นกิจกรรมสร้างความเข้าใจเพื่อให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการร้านค้าแห่งนี้ โดยทุกคนจะช่วยกันเสนอและร่างกฎระเบียบข้อบังคับของร้านค้า กำหนดแนวทางและวิธีการดำเนินการที่จะนำมาใช้ รวมถึงการแนะนำสินค้าและเครื่องใช้ที่ต้องการให้นำมาจำหน่ายในร้านค้า นอกจากนี้ยังเปิดรับสมัครสมาชิกเข้ามาถือหุ้น สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในร้านค้าของชุมชนมากยิ่งขึ้น

อีกกิจกรรมสำคัญได้แก่ การไปศึกษาดูงาน ที่กลุ่มออมทรัพย์ชุมชนคลองต่อ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา เพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง การบริหารจัดการ การทำบัญชีเบื้องต้น การจดบันทึกการขายสินค้า การเช็คสต็อกสินค้า สามารถนำกลับมาใช้ในการจัดการร้านค้าให้เกิดประสิทธิภาพ

ส่วนกิจกรรมการซื้อสินค้าและเครื่องมือทางการเกษตร นับเป็นกิจกรรมเป็นประสบการณ์ใหม่ให้แก่คณะทำงาน เพราะในการซื้อสินค้าจะต้องทำการสอบถามราคาสินค้า 3 ร้านในทุกรายการ และจะต้องกลับมาประชุมเพื่อเทียบราคา แล้วตกลงร่วมกันเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาถูกที่สุด ทำให้เกิดประโยชน์ที่จะลดต้นทุน ได้สินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นเรื่องยากในตอนแรก แต่สุดท้ายถือว่าคุ้มค่างับสิ่งที่ได้กลับมา ดังที่คณะทำงานสะท้อนว่า

“อย่างจัดซื้อจัดจ้างมันทำยาก เวลาไปสอบถามเขาก็ว่าทำไมถามแล้วไม่ซื้อ แต่ก็ดีระดับหนึ่งที่ทำให้เราสามารถเทียบราคา ถ้าเป็นแต่ก่อนเราตกลงกับร้านไหนก็ซื้อกับร้านนั้น แต่ที่นี่เราได้เทียบราคาก่อน อันไหนถูกเราก็ไปซื้อร้านที่ถูกกว่า เราก็ได้ประโยชน์ตรงนั้น”

บัญชีรายชื่อบริษัทประจำปี 2011

ที่	รหัสสมาชิก	ชื่อ	สกุล	ที่อยู่	จำนวนหุ้น	จำนวนเงิน	ค่าเฉลี่ย	วันที่ 1-30 พค
1	13-01-000	สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา (Local Development Institute)			500	50,000.00	-	
2	13-01-001	นายคตละ	มธ	181/1 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	50	5,000.00	20.00	
3	13-01-002	เด็กชายอดิพันธ์	มธ	หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	1	100.00		
4	13-01-003	นายอหะหมัด ออละ	มธ	159/2 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	100	10,000.00	20.00	
5	13-01-004	นางสาวนิตะรี ออละ	มธ	159/2 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	100	10,000.00	20.00	
6	13-01-005	นางสาวเมฆ	มธ	187/4 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	50	5,000.00	20.00	
7	13-01-006	เด็กชายชรีฟ	มธ	187/4 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	50	5,000.00	20.00	
8	13-01-007	เด็กชายอัส	มธ	187/4 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	50	5,000.00	20.00	
9	13-01-008	นายอัสมาแอ	มธ	147 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	25	2,500.00	20.00	
10	13-01-009	นางสาวนิตะรี	มธ	147 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	25	2,500.00	20.00	
11	13-01-010	เด็กชายอะบู	มธ	147 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	25	2,500.00	20.00	
12	13-01-011	เด็กชายอะบู	มธ	147 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	25	2,500.00	20.00	
13	13-01-012	นายอะบู	มธ	159 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	1	100.00		
14	13-01-013	นายอัสมาแอ	มธ	167/1 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	10	1,000.00	20.00	
15	13-01-014	นางสาวนิตะรี	มธ	167/1 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	10	1,000.00	20.00	
16	13-01-015	เด็กชายอะบู	มธ	145 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	10	1,000.00		
17	13-01-016	เด็กชาย	มธ	หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	10	1,000.00	20.00	
18	13-01-017	นางสาวนิตะรี	มธ	44 หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยกระทิง อ.กรงปินัง จ.ยะลา	10	1,000.00		

ร้านค้าเกษตรเพื่อเกษตรกรกว่า

การรวมกลุ่มในรูปแบบร้านค้าเกษตรเป็นรูปแบบที่พวกเขาเคยได้ยินอยู่บ้าง ข้อเสนอของกลุ่มจึงออกมาทำโครงการ “ร้านค้าเกษตรชุมชนบ้านกว่า” เพื่อขายสินค้าเกษตรกร ได้แก่ ปุ๋ย อาหารสัตว์ และเครื่องมือทางการเกษตร โดยร้านค้าแบบนี้ยังไม่มีในพื้นที่ และช่วยลดค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนที่ต้องไปซื้อสินค้าเหล่านี้ในเมือง เท่ากับลดต้นทุนไปได้อย่างหนึ่ง อีกทั้งในสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดเหตุลอบทำร้ายบนถนนอยู่บ่อยครั้ง เมื่อไม่ต้องเดินทางไปไหนมาไหน จะช่วยสร้างความปลอดภัยแก่ชีวิตได้มากขึ้นด้วย

“ตอนนี้ได้ประโยชน์กันพอสมควรมีคนจากหมู่บ้านใกล้เคียง กันมาซื้อที่นี่ด้วย คนซื้อมากขึ้นจากเดิม สมาชิกมีเพิ่มใหม่ คนที่เป็นสมาชิก เขาเห็นความสำเร็จในการทำร้านให้อยู่ได้ ของเยอะขึ้นเรื่อยๆ เพราะความต้องการของสมาชิก เขาอยากให้ครบวงจร ซื้อร้านนี้แล้วไม่ต้องไปร้านอื่นอีก มาที่เดียวแล้วได้ครบไปเลย”

จากร้านค้าเกษตรที่ตั้งอยู่เดี่ยวดาย ต่อมาเริ่มมีร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านน้ำชา ทอยเปิดขายอยู่ใกล้ ดึงดูดให้คนมาพบปะกัน นัดพบพูดคุยกัน สร้างบรรยากาศคึกคักโดยรอบบริเวณทุกวัน พลอยให้ร้านค้าขายสินค้าได้มากขึ้น และต้องจัดหาสินค้าเข้ามาขายเพิ่มขึ้น

“ตอนปีแรกๆ ขอบจากแอลดีไ้ว่าผมจะขายก๋วยเตี๋ยวข้างๆ ได้ไหม ก็ให้ขาย เพราะคนขายก๋วยเตี๋ยวจะช่วยเฝ้าร้านค้าด้วย เราไม่มีเงินจ้างเลยต้องมึงานอื่นให้ ต่อมาก็เปิดร้านน้ำชา

พร้อมก๋วยเตี๋ยว หาแคร่มาตั้งไว้นั่งเล่นหมากรุก มีกรรنگ มาเรื่อยๆ บางวันมีสี่ห้าตัวแขวนเป็นแถว คนมากันเยอะ ขายของได้เยอะขึ้น เขาไม่ไปซื้อที่อื่น คึกคักอย่างนี้ทุกวัน โครงการทำร้านค้าเกษตรชุมชนบ้านกวดา แต่ตอนนี้ไม่ได้ขายเฉพาะสินค้าเกษตรแล้ว มีของจุจกิจเข้ามาบ้าง เป็นคำเรียกร้องของสมาชิกในร้านค้า เลยจำเป็นต้องจัดหามาให้”

ฟื้นฟูกลุ่มออมทรัพย์

หลังจากปีแรกบ้านกฐาทำโครงการ “ร้านค้าเกษตรชุมชนบ้านกฐา” ปีถัดมาคิดกันว่า จะขยายต่อทำกลุ่มออมทรัพย์อีกระยะหนึ่ง แต่ยังคงดำเนินการจำกัดเพียงการศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์ในกลุ่มของคณะทำงาน พร้อมๆ ไปด้วยการทำทำความเข้าใจเรื่องออมทรัพย์กับชุมชน เพราะที่ผ่านมา การดำเนินการกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชนประสบปัญหา เงินที่ฝากสูญหาย เกิดการทุจริต ไม่โปร่งใส จนไม่สามารถดำเนินการต้องปิดตัวไป ทั้งความเสียหายให้แก่ชาวบ้าน จนเป็นเรื่องชาวบ้านเข็ดขยาด ยากที่จะคุยและรื้อฟื้นขึ้นมาทำใหม่โดยง่าย

“เรื่องออมทรัพย์ยังมีปัญหา เพราะเกิดความสับสนกับร้านค้าเกษตรชุมชน ไหนจะฝากกับร้านค้า ต้องฝากกับออมทรัพย์อีก บางคนเข้าร้านค้าแล้วทำไมฝากออมอีก แล้วมีเรื่องความเชื่อว่าจะกลัวเงินหาย จะตั้งแล้วมีคำถามเยอะ เพราะที่นี้เคยมีกลุ่มแล้วเจอปัญหาเรื่องเงินหาย คนเลิกแล้ว”

อย่างไรก็ตาม การผลักดันให้เกิดกลุ่มออมทรัพย์เป็นประเด็นที่ต้องดำเนินการต่อไป จะเห็นจากการเตรียมความพร้อมคณะทำงานและคนในชุมชน การทำเวทีชี้แจงทำความเข้าใจ ทั้งด้านการบริหารจัดการ รูปแบบ และวิธีการที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะความโปร่งใสในการดำเนินงาน รวมถึงความเข้าใจในหลักการศาสนาที่เกี่ยวข้อง ดังที่ประธานโครงการสะท้อนว่า

“เราว่าการออมเป็นเรื่องดีอย่างไร ช่วงที่พัฒนาศักยภาพคณะทำงาน ต้องทำความเข้าใจกับชาวบ้านด้วย เชิญผู้รู้ศาสนาและวิชาการมาชี้แจงให้เข้าใจ ทำให้เห็นถึงความสำคัญ ความจำเป็นที่ต้องออมเงิน เรื่องนี้ต้องใช้เวลา แทะบจะเริ่มแบบติดลบเลย เพราะใครก็ไม่อยากเอาด้วย ต้องประชาสัมพันธ์สร้างความเชื่อถือก่อน ที่สำคัญเรื่องออมทรัพย์เป็นเรื่องสัจจะ ต้องเข้าใจร่วมกัน”

ให้กลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง ในวันศุกร์ที่ร้านจะปิด
หนึ่งวัน แต่จะเป็นที่รู้กันว่า ทุกคนจะมาช่วยกัน
ทำความสะอาดบริเวณร้าน ร่วมกันทำกับข้าว
และกินข้าวด้วยกัน จะเห็นภาพโต๊ะนั่งมาต่อๆ กัน
ยาว กินข้าวคุยกันคึกคักมาก

“คนมาที่นี่เยอะมาก แต่ก่อนไม่เคยพบปะ
กันหรอก ต่างคนต่างอยู่ ภูมิใจในสิ่งที่ได้เห็น
ภูมิใจที่เราได้มีโอกาสได้เจอหน้าพบปะกันบ่อย
ขึ้น ภูมิใจที่ได้มีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง คิดเอง
ทำเอง ได้ผลเอง”

เสียงที่ดังขึ้น

บ้านกูวากลับมาใช้ชีวิตชีวาอีกครั้ง พร้อม
กับที่หลายคนได้รับประสบการณ์ในการทำงาน
ร่วมกัน จากคนที่ไม่เคยพูด กลัวที่จะแสดงความ
คิดเห็น ในที่สาธารณะก็ได้เริ่มพูดคุย สะท้อนความ
คิดเห็น และร่วมรับผิดชอบเป็นคณะทำงานใน
โครงการ ซึ่งที่ผ่านมาแทบจะไม่มีโอกาสได้เข้ามา

มีบทบาทในชุมชนเลย โดยเปรียบเทียบ “เสียง” ที่เขาตะโกนดังแค่ใดก็ไม่เคยได้ยินเหมือน “เสียง” กระซิบเบาๆ ผ่านแล้วผ่านไป ต่างกับเสียงของผู้นำผู้มีอำนาจในชุมชน แม้เพียงเสียงเบาแค่นั้น ก็เป็นที่ได้ยินและยอมรับฟัง จนประตูแห่งโอกาสได้เปิดขึ้นเมื่อโครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.) ซึ่งประธานโครงการกล่าวไว้น่าสนใจมากกว่า

“ใครที่ไม่กล้าคุยก็กลัวพูด ไม่เคยทำกิจกรรมก็ได้ทำ เราไม่ใช่ผู้นำที่เสียงพวกเรามีพลัง แค่เขากระซิบก็ได้ยินทั่ว ไม่เหมือนเราตะโกนยังไม่ได้ยินเสียง แต่ตอนนี้เสียงของเราได้รับฟังมากขึ้น”

ตะวันลับดับแสงกลางวันให้มีไป แต่
แสงไฟที่ร้านค้าเกษตรชุมชนยังสว่างไสวเปิด
ต้อนรับผู้คนมาชุมนุมกันเช่นทุกวัน และจะเป็น
แสงไฟที่ส่องทางการทำงานเพื่อประโยชน์
ส่วนรวมของอีกหลายคนต่อไป

ผู้เขียน

จิตต์ปภัสสร บัตรประโคน

ผู้ให้ข้อมูล

หะมะกอแข็ง มะเตะ, อีตื้อระ มาฮะ, ไอต๊ะ ดานุง, มุรานี มาแฮ,
อาญุชะ มาฮะ, ซาวารี หะ, รอมละ มะเตะ, ปารีหะ อูมา,
รอซื่อเมาะ มาฮะ, อามีณี บินิมิ, สู้ไบต๊ะ เจอะอาแซ, พีชะ ยูโซะ,
รอซื่อเมาะ ดิง, รอฮีหะ มะหะมิง

ผู้ประสานงานพื้นที่

รอฮีหะ มะหะมิง

จัดทำโดย

โครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.)

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา เลขที่ 693 ถ. บำรุงเมือง

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์ 0-2621-7810-2 โทรสาร 0-2621-8042

Home page : <http://www.ldinet.org>

ปีที่พิมพ์

เมษายน 2556

สนับสนุนโดย

ธนาคารโลก

